

NOTAT



12. december 2012

Referat af EPSCO-rådsmødet den 6. december 2012 (beskæftigelses- og socialdelen)

J.nr. 2012-9566

JAIC/rmh

Generelt

Rådsmødet blev afviklet planmæssigt og uden de store overraskelser. Som ventet illustrerede den orienterende debat om håndhævelsesdirektivet, at der er store meningsforskelle medlemslande imellem. Under eftermiddagens debat om Europa 2020 bakkede ministrene generelt op om den netop vedtagne vækstredegørelse og bekræftede vigtigheden af EPSCO rådets rolle.

Rådet tog formandskabets orientering om PSCI til efterretning. Rådskonklusionerne om vold mod kvinder og rådserklæringen om aktiv aldring blev vedtaget. Rådet tog fremskridtsrapporterne om Antidiskriminationsdirektivet og om Den europæiske Globaliseringsfond til efterretning.

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen deltog fra dansk side.

Drøftelse af håndhævelsesdirektivet med fokus på artikel 9 og 12.

Formandskabet understregede sagens vigtighed, men bemærkede at man ikke havde kunnet gøre fremskridt i relation til artikel 9 og artikel 12 i direktivet, hvorfor man opfordrede til en konstruktiv debat, som kunne danne basis for arbejdet under det irske formandskab.

Artikel 9

En række lande (inkl. Kommissionen) argumenterede for, at listen over tilladte kontrolforanstaltninger i artikel 9 burde være *udtømmende* (lukket liste) for at sikre gennemsigtighed i de nationale systemer og mindske de administrative byrder for virksomhederne. Det blev ligeledes understreget, at en ikke-udtømmende liste vil have negativ indflydelse på konkurrenceevnen for de virksomheder, der udstationerer medarbejdere. Enkelte lande i denne gruppe viste sig dog villige til at finde et kompromis.

På den anden side stod en gruppe lande (herunder DK), der argumenterede for, at listen over tilladte kontrolforanstaltninger i artikel 9 *ikke burde være udtømmende* (åben liste) for at sikre, at direktivet har den nødvendige fleksibilitet, således at det løbende kan tilpasses udviklingen på arbejdsmarkedet. Dette var afgørende for at hindre, at virksomhederne finder metoder til omgåelse af direktivet. Fra dansk side blev det fremhævet, at det var vigtigt med et åbent arbejdsmarked, men også at der findes problemer med bedrageri og uhæderlige virksomheder i alle lande, og når disse virksomheder krydser grænserne, giver det nogle udfordringer. Derfor var det også nødvendigt at sikre et bedre administrativt samarbejde landene imellem. Også i denne gruppe lande var der en mindre gruppe, som erklærede villige til at finde et kompromis.

Artikel 12

Kommissionen (ved kommissær Andor) argumenterede for at indføre solidarisk ansvar (kædeansvar), idet det var et problem, at arbejdstagere ikke kunne rette lønkrav mod arbejdsgivere, som var forsvundet eller aldrig havde eksisteret.

En række lande var *positive i forhold til indførelse af hæftelsesansvar* i artikel 12. Det blev bl.a. fremført, at bestemmelsen var meget vigtig for at sikre rimelig konkurrence mellem virksomhederne. Enkelte lande foreslog en gradvis indførelse af solidarisk ansvar.

Fra dansk side blev det fremhævet, at man ikke havde regler om solidarisk ansvar, men at man evt. – i lyset af en fælles anbefaling fra de danske parter – ville kunne tilslutte sig en bestemmelse i det omfang, kontrol med registrering i RUT-registret kunne tælle som nødvendig omhu.

En anden gruppe lande var *negativt stemt overfor indførelse af solidarisk hæftelsesansvar* i artikel 12, da det kunne medføre en skævvridning, hvis det udelukkende fandt anvendelse på udenlandske arbejdsgivere. Enkelte lande mente, at det burde være frivilligt, om man ville indføre solidarisk ansvar eller ej.

Den Europæiske Globaliseringsfond (EGF, del af MFF)

Formandskabet takkede for medlemslandenes aktive deltagelse på arbejdsgrupp niveau, men bemærkede, at forhandlingerne om EGF var begrænset af MFF-forhandlingerne. Formandskabet havde finpudset en række bestemmelser, men der var lang vej endnu.

Programme for Social Change and Innovation (PSCI, del af MFF)

Formandskabet erindrede om, at der blev opnået en delvis generel indstilling under dansk formandskab og fortalte, at forhandlingerne med Europa-Parlamentet nu var påbegyndt. Formandskabet forklarede, at der i vidt omfang var enighed om mikrofinansieringsaksen, og at forhandlingerne om EURES og delegerede retsakter var påbegyndt.

Kommissionen (ved kommissær Andor) forventede vanskelige forhandlinger om navnlig Europa-Parlamentets ønske om delegerede retsakter og forslaget om en ny ungdomsakse i programmet.

Antidiskriminationsdirektivet

Formandskabet forklarede, at anvendelsesområdet var præciseret ved, at det nu fremgik, at direktivet fandt anvendelse på *adgangen* til sociale tjenesteydelser og uddannelsesområdet.

Kommissær Andor forklarede på vegne af Kommissær Reding, at det med denne præcisering skulle være klart, at direktivet nu holdt sig indenfor hvad der var EU's kompetence. Diskrimination hørte hverken til på arbejdsmarkedet eller generelt, og kommissæren understregede vigtigheden af at gøre tekniske fremskridt med direktivet, så længe der ikke er politiske fremskridt.

Enkelte lande bemærkede, at der ikke var gjort fremskridt i forhandlinger de seneste fem år, og at direktivet i alle tilfælde var i strid med nærhedsprincippet, hvorfor

forhandlingerne burde stoppe nu. Heroverfor stod enkelte andre lander, der støttede fortsættelsen af arbejdet med direktivet på europæisk niveau, da forskelsbehandling ikke hørte til i Europa.

Rådskonklusioner om vold mod kvinder

Formandskabet havde på baggrund af rapporten fra ligestillingsinstituttet (EIGE) set på, hvordan man kunne støtte arbejdet med bekæmpelse af vold mod kvinder. Arbejdet baserede sig endvidere på arbejdet under det forrige danske formandskab i 2002. Resultatet af dette var den nærværende rådskonklusionen, hvor der blandt andet fokuseredes på støtteforanstaltninger til ofre, men også på forebyggelse og på mænds ansvar for at sige fra overfor vold mod kvinder.

Europa 2020-diskussion

Formandskabet præsenterede rammen for drøftelserne i formandskabsnoten og henviste i øvrigt til de nyligt vedtagne rapporter fra Kommissionen, henholdsvis Den årlige Vækstreddegørelse, Fællesrapporten om Beskæftigelse og Ungepakken.

Kommissionen (ved kommissær Andor) oplyste, at Den årlige Vækstreddegørelse ville blive debatteret på DER i den kommende uge. Kommissæren understregede, at de beskæftigelsesmæssige og sociale elementer var centrale i Den årlige Vækstreddegørelse for 2013 og understregede i den forbindelse vigtigheden af sociale sikkerhedsnet.

Kommissær Andor præsenterede endvidere den netop vedtagne *Ungdomsbeskæftigelsespakke*. Til grund for pakken lå nogle meget foruroligende tal om unges beskæftigelse, og der var derfor brug for at handle nu. Kommissæren fremhævede som forventet navnlig forslaget til en rådshenstilling om en unge-garanti, hvor han opfordrede Rådet til at vedtage denne – og dermed sikre, at unge indenfor 4 måneder får job- eller uddannelses tilbud. Kommissæren påpegede, at udgifterne hertil ville blive opvejet af resultatet. Kommissæren oplyste ligeledes, at det kommende irske formandskab havde påtaget sig at arbejde hurtigt med forslaget med henblik på vedtagelse på EPSCO ultimo februar 2013, hvilket blev bekræftet af den irske minister. Yderligere lagde Kommissionen op til bedre forhold for praktikophold og lærlingeuddannelser, og man havde iværksat en 2. høring af parterne på europæisk plan vedr. førstnævnte, ligesom Kommissionen lagde op til en videreudvikling af ”Dit første EURES-job”.

Delegationerne var overordnet positive over Den årlige Vækstreddegørelse, Beskæftigelsesrapporten og Ungepakken. Flere lande redegjorde for de konkrete initiativer (navnlig på pensionsområdet), der var iværksat på baggrund af dette års landespecifikke anbefalinger.

Det indkommende irske formandskab oplyste, at man ville bestræbe sig på en så effektiv gennemførelse af det 3. europæiske semester som muligt. Vedr. EPSCO's rolle var man af den opfattelse, at også EPSCO i tillæg til ECOFIN skulle adressere områderne løn og pensioner. Vedr. ungepakken bekræftede den irske minister, at man ville sætte forslaget om en unge-garanti på dagsordenen for EPSCO mødet i februar 2013.

Delegationerne bakkede generelt op om hensigten med ungepakken, herunder forslaget til en unge-garanti, som fik positive ord med på vejen. Det blev dog bemær-

ket, at man naturligvis skulle studere detaljerne nærmere. Kun et enkelt land udtrykte bekymring for de byrder, en unge-garanti kunne betyde for medlemsstaterne, mens et andet land understregede, at dele af ungepakken skulle kunne implementeres under hensyntagen til nationale forhold.

Formandskabet konkluderede, at alle medlemslande anerkendte behovet for at fortsætte indsatsen, men at diskussionen også havde vist at der var særtræk i de forskellige lande, som følge af forskellige udgangspunkter. Formanden pegede på vigtigheden af at fortsætte med initiativer til bekæmpelse af arbejdsløsheden, navnlig for de unge og fandt, at der var sendt et klart budskab fra ministrene om, at man ville fortsætte erfaringsudvekslingen.

Rådserklæring om aktiv aldring

Formandskabet forklarede, at det europæiske år om aktiv aldring var starten på tiltag omkring aktiv aldring, og at arbejdet ikke sluttede med udgangen af året. Man havde fokuseret på beskæftigelse, solidaritet mellem generationer og sundhedsdimensionen.

Kommissær Andor bemærkede, at erklæringen og de vejledende principper skulle fungere som en tjekliste for medlemslandene.